

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Opeenvolgende **PROFETISCHE** **gebeurtenissen** **(deel 9)**

voorafgaand aan het einde van
de huidige tijdsbedeling

De eschatologische rede van Jezus ¹

(volgens Markus 13, Mattheüs 24 en Lukas 21)

De inleiding tot deze rede: de afbraak van de tempel

2 Het is van de grootste betekenis om te weten in welke tijd wij leven om trouw in de dienst van de Here te (blijven) staan. **Wij leven “in het einde der tijden”.**

Deze uitdrukking vinden wij op verschillende plaatsen, zowel in het Nieuwe, alsook in het Oude Testament:

- “in de laatste tijden” ([1 Timótheüs 4:1, sv](#)) ²
- “in de laatste tijd” ([1 Petrus 1:5](#) en [Judas 1:18](#))
- “in het laatste der dagen” ([Jesaja 2:2](#) en [Ezechiël 38:16, sv](#))
- “in de laatste dagen” ([Handelingen 2:17](#), [Jakobus 5:3](#) en [2 Timótheüs 3:1](#))
- “in later tijd (letterlijk: aan het einde van de dagen)” ([Daniël 10:14](#))
- “de laatste ure (HSV: het laatste uur)” ([1 Johannes 2:18](#))

¹ Eschatologie = De leer van en/of de onderwijzing over het einde van de wereld en het laatste oordeel. (noot AK)

² De Bijbelteksten zijn door mij vermeld in de Herziene Statenvertaling / HSV, tenzij anders vermeld. (noot AK)

Wij kunnen al deze tekstgedeelten ook vergelijken met [1 Korinthe 7:29](#), waar staat dat “de tijd beperkt (of: kort) is”.

Wij dienen dit goed te verstaan. Dit leven “*in het laatste der dagen*” houdt niet in dat wij 60 minuten of 48 uur van de ontknoping af zijn. Het gaat hier niet om een chronologische tijdsbepaling, maar om de “kwalificatie (= het benoemen of aanduiden) van onze tijd”! En dit op zichzelf is belangrijk genoeg! Deze profetische rede van Jezus werd, volgens Markus, uitgesproken nadat de Here in de tempel had gesproken over “het penningke van de weduwe” en Hij deze tempel alweer had verlaten (zie [Markus 12:41-44](#) en [13:1](#)). De discipelen zeiden toen tot Hem:

- “*Meester, kijk, wat een stenen en wat een (grote) gebouwen!*” (Markus 13:1b).

Dan volgt als begin van deze rede een “oordeels-prediking”:

- “*Er zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.*” (Markus 13:2b)

Hoewel deze woorden in eerste instantie wezen op de verwoesting van de Joodse tempel die, bij de verovering van Jeruzalem, in het jaar 70 na Christus gebeurde, toch staan zij, profetisch gezien, in nauw verband met komende “oorlogen”, tot “weeën”, die horen bij “*het begin van de smarten* (HSV: *weeën*)” (zie [Markus 13:7-8b](#)). Immers, deze afbraak van de tempel, alhoewel geschied door

mensenhanden, vormde een oordeel van God! Jezus had gewezen op het feit, dat Zijn komst in deze wereld van beslissende betekenis is en de Schrift leert ons:

- *“nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de (voor)vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken **door de Zoon.**”* (Hebreeën 1:1)

4 De houding die wij tegenover Hem, de Zoon, aannemen, is beslissend zowel voor tijd als voor eeuwigheid. Dit ondervonden destijds ook de Joden, want de tekenen in de natuur wisten zij wel betekenis te geven (zie [Lukas 21:29-30](#)), maar de bijzondere tijd, waarin zij destijds leefden en waarnaar velen van hun (voor)vaderen reikhalzend hadden uitgezien, werd door hen niet onderkend, waardoor ook het oordeel van God over hen en hun tempel kwam (zie [Mattheüs 24:32-35](#) en [Markus 13:28-31](#)).

Wanneer wij ons enigszins indenken wat voor de Joden de tempel destijds betekende (niet minder dan het hart, dat toen in het volk klopte), dan kunnen wij ons eveneens indenken dat dit woord van de Here Jezus, over het afbreken van de tempel, voor Zijn discipelen “buitengewoon en heftig” moet zijn geweest. Maar God had die tempel, met mensenhanden gemaakt, niet nodig; er zou een andere tempel verrijzen: **de Gemeente van Jezus Christus**, waarin Hijzelf wonen zou in al Zijn

volheid³. Dat de Here Jezus in dit verband de tempel te Jeruzalem verliet, krijgt zodoende in profetisch licht de diepste betekenis! Wat is een tempel zonder Hem anders dan... een gewoon leeg huis?! Jezus' woorden over deze afbraak van de tempel vormden toen de inleiding tot Zijn profetische rede, die naar het grote en grootse einde (van deze huidige tijdsbedeling) wijst.

5 [Markus 13](#) en [Lukas 21](#) gaven er al aanleiding toe om deze aangekondigde verwoesting te zien in “eschatologisch verband”⁴, vandaar het vragen naar een “*teken wanneer al deze dingen in vervulling zullen gaan (sv: voleindigd zullen worden)*” (Markus 13:4). Dit vroegen 4 van Jezus' discipelen, in de Bijbel met name genoemd, namelijk Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas, tot wie Hij Zijn rede verder hield.

De nadere uitleg over deze tempelafbraak, en de gebeurtenissen die hiermee samenhangen, reiken tot aan de wederkomst van Jezus Christus, de Zoon des mensen. In deze rede van Jezus wordt de nood, die aan de wederkomst (in het Grieks: “parousia”⁵) voorafgaat, uitvoerig beschreven.

³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁴ Zie noot 1.

⁵ Het Griekse woord “parousia” = Glorieuze verschijning: wederkomst van Christus in macht en majesteit op het einde der

Ook de grote verdrukking, die vlak voor deze (zichtbare en dus lijfelijke) wederkomst van de Here Jezus geschiedt zal, wordt – met alle daaraan gepaard gaande verschrikkingen – geschetst. In deze rede van Jezus onderscheiden wij de volgende verdelingen, te weten:

- het begin van de smarten of weeën (zie [Markus 13:5-13](#));
- 6 • de grote verdrukking: satans hoogtepunt en de grote ommekeer (zie [Markus 13:14-25](#));
- de parousia – de wederkomst van Christus, de

tijden.

Uit de Studiebijbel:

Het zelfstandig naamwoord **parousia** betekent (1) 'aanwezigheid, tegenwoordigheid', en (2) 'komst, aankomst'. Afgeleid van *par-eimi* 'zijn (bij), aanwezig of tegenwoordig zijn' houdt de 1ste betekenis in 'het ergens zijn of aanwezig zijn', d.w.z. de aanwezigheid of tegenwoordigheid van een persoon op een bepaalde plaats. Zo lezen we bijv. in [Filippenzen 2:12](#) over Paulus' tegenwoordigheid, in tegenstelling tot zijn afwezigheid, en in [2 Corinthe 10:10](#) over zijn persoonlijke aanwezigheid, dit in tegenstelling tot contact dat hij met zijn lezers heeft via zijn brieven.

In de 2de betekenis gaat het om het naar iemand of iets toekomen (vandaar 'toekomst' in sommige vertalingen) **en er dan zijn**, dus 'komst' **om te blijven**. ... In het buitenbijbelse Grieks wordt het woord speciaal gebruikt voor de officiële komst van een koning naar een bepaalde stad of streek in zijn rijk. In het NT wordt het woord in het bijzonder gebruikt voor de 'komst' van Jezus Christus en dan gaat het niet om Zijn (1ste) komst in het vlees, maar steeds om **Zijn (2de) komst IN HEERLIJKHEID, Zijn wederkomst aan het einde der tijden** (zie bijv. [Mattheüs 24:3](#), [2 Thess. 2:8](#), [1 Johannes 2:28](#)).

(noot AK)

Zoon des mensen (zie [Markus 13:26-27](#));

- twee gelijkenissen, die van de vijgenboom (zie [Markus 13:28-32](#)) en die van de deurwachter (zie [Markus 13:33-37](#)).

Het begin van de smarten of weeën (volgens Markus 13:5-13)

7

De Here Jezus heeft allen allereerst gewezen op “de misleiding”, met deze woorden:

- “**Pas op dat niemand u misleidt.**” ([Markus 13:5b](#), [Mattheüs 24:4-8](#) en [Lukas 21:8-11](#))

Dat Hij dit punt op de eerste plaats gesteld heeft moet ons er al van overtuigen dat déze soort misleiding met onweerstaanbare kracht zal plaats hebben en de top zal bereiken:

- “**Want velen zullen komen ONDER Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden!**” (Markus 13:6)

Deze profetische rede van Jezus werd gesproken tot de discipelen, die Joden waren. Het verwerpen van de Here Jezus, het niet willen erkennen dat **Hij DE Gezalfde** was, had tot gevolg dat het Jodendom sindsdien een Messias BLEEF verwachten. En, de Joden verwachten nog steeds de Messias. Jezus zei echter:

- “**Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen.**” (Johannes 5:43)

In de eerste eeuw nà Christus traden al mensen

op die zich uitgaven voor de Messias; zo wordt in [Handelingen 5:36](#), een zekere Theudas genoemd, die beweerde “iets” te zijn. Deze vond in zijn tijd reeds een grote aanhang en ná hem kwam een zekere Judas de Galileeër (zie [Handelingen 5:37](#)).

Ook de tijd waarin wij nú leven kent dergelijke sinistere figuren, die hun volgelingen overal hebben! Jezus' discipelen waren de vertegenwoordigers van het gelovige deel van het Jodendom, en net zoals zij, zo zullen ook alle waarachtige volgelingen van Christus Zijn Stem horen en zullen Jezus blijven volgen, terwijl de ongelovigen en/of ongehoorzamen (aan God en Zijn Woord) bloot blijven staan aan alle verleiding / misleiding van de boze. Het is ook de Gemeente van Jezus Christus die gewaarschuwd wordt voor deze “misleidende geesten”. Tot driemaal toe wordt dezelfde waarschuwing tegen deze “misleiding” herhaald (zie [Markus 13:5-6 + 22](#)). Zelfs in Jezus' dagen op aarde was deze profetische waarschuwing niet overbodig.

Profetie is er niet om de menselijke nieuwsgierigheid te bevredigen, maar is Licht dat van Boven komt, en het heden beschijnt en doorschijnt. Het “*pas op dat niemand u misleidt*” van Jezus (zie [Markus 13:5b](#)) was en is een praktisch woord; het was niet alleen voor het Jodendom in die tijd van een zeer bijzondere betekenis, maar zeer zeker ook voor ons in deze laatste dagen!

De discipelen van Jezus konden dus weten dat zij

de wederkomst van de Here niet spoedig mochten verwachten, omdat Hij zei dat er eerst “oorlogen en geruchten van oorlogen” zouden komen (Markus 13:7a). Immers toen was, en ook nu is, het “nog niet het einde” (Markus 13:7b). HET IS NOG SLECHTS “**het begin van de weeën**” (Markus 13:8b). In nog iets duidelijker taal vinden wij het één en ander opgetekend door Lukas:

- 9 • “En Hij zei: Pas op dat u niet misleid wordt, want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus, en: De tijd is nabijgekomen. Ga hen dan niet achterna. En wanneer u zult horen van oorlogen en allerlei oproer, wees dan niet verschrikt. Want deze dingen moeten eerst geschieden, maar dat betekent niet meteen het einde.” (Lukas 21:8-9)

Wij zien dat de misleiding, waarvan hier sprake is, behoort tot het religieuze gebied – oorlogen en onlusten, en dergelijke, wijzen naar het politieke en internationale terrein...

Dit alles moest en moet echter geschieden omdat het in Gods verlossingsplan is opgenomen. In deze profetische rede van Jezus worden al deze dingen bekend gemaakt opdat de discipelen zich hun vrede en rust niet zouden laten ontnemen, maar die zouden weten te bewaren.

In dit profetisch verband heeft Paulus de gelovigen vermaand hun bezinning niet te verliezen, “alsof de dag van Christus aanstaande ware (of: al aangebroken zou zijn)” (2 Thess. 2:2). Dit “begin van de

smarten (of: *weeën*)” (Markus 13:8b) had niet alleen te maken met Jezus’ discipelen zelf maar, in profetisch licht, met ALLE gelovigen. Deze smarten of weeën worden in [Markus 13:9-13](#) beschreven als een overgeleverd worden aan vijandelijke overheden, waarbij men geslagen wordt, enz. Dat dit alles allereerst sloeg op de historische situatie van de eerste discipelen behoeft nauwelijks meer te worden benadrukt; maar ook de gelovigen, levende in de laatste dagen, dienen met dit besef te werken en te leven zonder zichzelf hierdoor te laten overweldigen omdat zij, door het geloof, weten dat “Hij met ons is, alle dagen, tot de voleinding van de wereld” (Mattheüs 28:20). Amen.

Wanneer wij voor ogen houden dat deze rede van Jezus PROFETISCH is en dat ze uitloopt op de parousia, de (zichtbare en dus lijfelijke) wederkomst van Christus, is het helemaal niet moeilijk te verstaan dat de Here ook AL de volken de gelegenheid zal bieden tot BEKERING op de prediking van het Evangelie van het (komende) Koninkrijk. ⁶

⁶ Het Koninkrijk = **Het Koninkrijk van God en van Christus** = Eerst zal het 1000-jarig Rijk of Vrederijk van Christus aanvangen (zie [Openbaring 20:4 + 6](#)) en daarna de EEUWIGDURENDE Godsregering ten tijde van “de nieuwe hemel en de nieuwe aarde(n)” (zie [Jesaja 65:17](#) en [Openbaring 21:1](#)). Op deze (nieuwe) planeten die door God bewoonbaar zijn gemaakt zullen wij met Christus regeren over de dan ontstane mensheid. Hij als DE Koning, wij als koningen, Hij als DE Heer, wij als heren. Zie o.a. [Lukas 19:17b + 19](#): “*Heb macht*

Maar, **verdrukking en vervolging van de gelovigen zàl aan het einde vóórafgaan**. In deze tijd, waarin de liefde van velen zal verkoelen vanwege de steeds toenemende ongerechtigheid, wetsverachting en zo meer, komt het aan op VOLHARDING. Volharden tot het einde, tot het uiterste, zoals de Here ons heeft liefgehad tot het einde; want in Markus 13 vers 13 staat:

- 11 • “En u zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam, maar **wie volharden zal TOT HET EINDE, die zal zalig worden** (= behouden worden).”

Niet allen zullen in tijden van verdrukking en/of in de grote verdrukking aan de dood ontkomen. Er zijn gelovigen die het getuigenis van hun christen-zijn met de dood moeten bezegelen (denk aan “de 5 dwaze maagden”⁷). Er is verband tussen de begrippen “getuige-zijn” en “martelaarschap”. De Here Jezus zei: “Zij zullen sommigen van u doden” (Lukas 21:16). Anderen daarentegen zullen ervaren dat “géén haar van hun hoofd verloren zal gaan” (Lukas 21:18); maar hoe dan ook “**of wij dan leven of sterven, wij zijn van de Here**” (Romeinen 14:8b) **en worden behouden als de dag van Christus’ wederkomst in glorie daar is**. Halleluja! Amen.

over 10 of 5 steden”. (noot AK)

⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eind-tijd](#)” E. van den Worm. (noot AK)

De grote verdrukking: satans hoogtepunt en de grote ommekeer (volgens Markus 13:14-25)

12

Het hoogtepunt van de duistere heerschappij van de satan, ofwel de periode van de grote verdrukking, wordt hier door Jezus voorgesteld in de vorm van een perikoop⁸, waarvan de verwoesting van Jeruzalem door Titus, de Romeinse veldheer, de zoon van keizer Vespasianus, in het jaar 70 na Christus (hetgeen wij in de parallelteksten in [Lukas 21:20-24](#) kunnen lezen) een onderdeel vormt. Doch hiermee is niet alles gezegd, want de Here Jezus vermeldt ook van “de GRUWEL der VERWOESTING”:

- *“Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover door de profeet Daniël gesproken is, zult zien staan waar het niet behoort – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.”* (Markus 13:14)

Wat wordt met “de gruwel van de verwoesting” bedoeld? Onder “gruwel” hebben wij te verstaan, iets, dat met ONTZETTING vervult; want een gruwel is in Gods ogen datgene, dat alle heiligheid ontwijdt. Deze zelfde “gruwel” vinden wij, zoals ook de verwijzing door de Here Jezus al aangeeft (zie [Markus 13:14](#)), in het Boek Daniël terug (zie o.a. [Daniël 7:7-8](#), [9:27](#) en [12:11](#)). **In deze “gruwel” dienen**

⁸ Perikoop = Een fragment uit de Heilige Schrift, dat (specifiek) door Jezus wordt aangehaald in Zijn profetische rede. (noot AK)

wij geen voorwerp te zien, maar veeleer een persoon; namelijk, de antichrist.

Paulus geeft ons in 2 Thessalonicenzen 2:3-4 de volgende waarschuwing:

- *“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag (van Christus) komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid (sv: de mens der zonde), de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet.”*

Laten wij bovenstaande 2 Bijbelteksten lezen in verband met Daniël 11 vers 36:

- *“Die koning (= de antichrist die, wereldwijd, als alleenheerser zal regeren) zal handelen naar eigen goeddunken. Hij zal zich verheffen en zich groot maken boven elke god. Hij zal tegen de God der goden wonderlijke dingen spreken. Hij zal voorspoedig zijn tot de gramschap voltrokken is (sv: voleind zij). Want wat vast besloten is, zal gebeuren.”*

De komst van deze antichrist is zeker, laten de woorden “wat vast besloten is, zal gebeuren” (uit de hierboven vermelde profetie van Daniël) voor ons de Goddelijke verzekering hiervan vormen. God zal “niet één jota of één tittel” van Zijn profetie laten vallen (zie [Mattheüs 5:18](#))! Ontwijdingen van “God en Zijn gebod”, in allerlei vormen en gedaan-

14 ten, welke wij sinds jaar en dag al kunnen waarnemen, zijn alle vóórafschaduwingen van die tijd van goddeloosheid, van pseudo-religies ⁹, van schijnvroomheid en dergelijke, welke alle uitlopen op de alleenheerschappij van “*de mens der zonde*”, de antichrist, die straks in de nog te bouwen tempel in Israël zal gaan zitten en zich zal voordoen en vertonende alsof hij God is! (Zie [2 Thess. 2:3-4](#)). Deze grote verdrukking is dan ook een geheel aparte, bijzondere verdrukking, welke **in het laatst der dagen** zal komen.

[Daniël 12:11](#) spreekt, doelende op de antichrist en zijn heerschappij, ook van “*de verwoestende gruwel*” en in Daniël 12:1 staat er over deze periode het volgende geschreven:

- “...**Het zal een benauwde tijd zijn**, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd”.

Wij behoeven er dan ook niet aan te twifelen dat deze tijd van grote verdrukking, welke in het laatst der dagen komen zal, er één zal zijn waarin ALLE helle machten – gepersonifieerd in deze antichrist (de mens- of vleeswording van satan) – openbaar worden. God heeft gesproken en Hij zal Zijn Woord nakomen!

De antichrist komt; en dit is niet alleen van grote betekenis voor het Jodendom, dat nog steeds de

⁹ Pseudo = Een Grieks voorvoegsel dat: bedrieglijk, in schijn, misleidend, nagemaakt, namaak, onecht, onwaar en/of schijn betekent. (noot AK)

Messias verwacht, maar nog méér voor de christenen! Het gaat in deze profetische rede van Jezus niet om een aanwijzing van alle bijzonderheden; *“het profetische woord”* is heus niet gegeven om onze nieuwsgierigheid te bevredigen, maar het is *“vast en zeker”* als *“een lamp die schijnt in een duistere plaats”*, zegt de apostel Petrus (in [2 Petr. 1:19](#)); en het wijst heen naar de *“vast en zekere”* wederkomst van Christus!

In Markus 13:24-25 lezen we over de grote ommekeer in het gehele bestel van hemel en aarde, door God ingezet:

- *“Maar in die dagen, NA die (grote) verdrukking, zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven. En de sterren van de hemel zullen daaruit vallen en de krachten in de hemelen zullen heftig bewogen worden.”*

Grote catastrofes, geweldige natuurrampen en atmosferische revoluties (= radicale veranderingen en/of vernieuwingen in de atmosfeer) zetten **de reiniging van de aarde** en haar gehele bestel in om die voor te bereiden voor het heilige, 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus! ¹⁰

“Zie, Ik heb het u van tevoren gezegd!” (Mattheüs 24:25) is de praktische toepassing, die Jezus ons geeft.

¹⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus”](#) E. van den Worm. (noot AK)

De parousia – de wederkomst van Christus, de Zoon des mensen (volgens Markus 13:26-27)

De (zichtbare en dus lijfelijke) wederkomst van Christus is de komst tot heil van de Zijnen, om welke de Here de dagen van benauwdheid heeft verkort (zie [Markus 13:20](#)). Zij verkrijgen de beloofde zaligheid (= hun eeuwige behoudenis), want zij hebben “volhard tot het einde toe.” (Markus 13:13)

16

Deze 2de Komst van de Here Jezus naar deze aarde zal echter een verschrikking zijn voor degenen die Zijn wondervolle genade, hun vrijelijk aangeboden, hebben afgewezen. Voor hen die geloven is Zijn (weder)komst echter als de komst van de zomer, want zij verwachten Hem tot heil en verlossing:

- *“zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen **die Hem verwachten tot zaligheid.**”* (Hebreeën 9:28)

Velen zullen het komende Koninkrijk (= het 1000-jarig Vrederijk) niet beërven, dus niet binnengaan, omdat zij **Jezus-Messias** niet zullen hebben erkend en aangenomen; zij zullen dus buiten worden geworpen worden. Alle heidenen en allen uit het Jodendom die – door de prediking van het Woord (het Evangelie van het Koninkrijk) – tot de volkomen aanvaarding van de Here Jezus Christus zijn gekomen, zullen (samen met de Gemeente) het Koninkrijk binnengaan. De houding tegenover de

Zoon des mensen, de Zoon van God, door alle eeuwen heen, zal beslissend zijn voor deze dag des Heren. **Gelovigen in déze dagen moeten niet alleen zien op en weten van de vervolgingen en verdrukkingen en nog véél méér, maar zij dienen bovenal te WETEN, dat het de reële weeën zijn, die de komst van Christus' Koninkrijk aankondigen!**

17 Voor de ongelovigen geldt echter het woord in Mattheüs 24:30 en Openbaring 6:15-17:

- *“En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen (sv: **geslachten**) van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.”* (Matth. 24:30)
- *“En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over 1000, de machtigen en alle slaven (sv: **dienstknechten**) en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?”* (Openb. 6:15-17)

Het kaf wordt met vuur verbrand en de tarwe wordt in de schuur bijéénvergaderd (zie [Mattheüs 3:12](#) en [Markus 13:27](#)). Geprezen zij de Naam des Heren, welke ons een waarborg is met het gewicht van de

eeuwigheid.

Voor óns, die door genade geloven, geldt het woord van de Heilige Geest in 2 Thessalonicenzen 2:1, waar gesproken wordt over *“de komst van onze Here Jezus Christus en onze VERENIGING met Hem”*. Paulus stelt hiermee de komende “Koning der koningen”, in al Zijn schoonheid, vóór ons. Zullen wij dan nu niet reeds vol van blijdschap

18 zijn?

De twee gelijkenissen

(volgens Markus 13:28-32 en 33-37)

De eerste gelijkenis is die van **de vijgenboom** (zie [Markus 13:28-32](#), [Mattheüs 24:32-53](#) en [Lukas 21:29-33](#)) en de tweede die van **de deurwachter** (zie [Markus 13:33-37](#)). Wanneer zullen nu deze dingen geschieden? Het antwoord luidt:

- *“Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader.”* (Markus 13:32)

Waakzaamheid blijft geboden, want die dag is nabij, voor de deur!

De *“vijgenboom”* is het symbool van het natuurlijke Israël als natie en dus ook van het “Jodendom”, dat hiervan nog overgebleven is.

- *“En leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is.”* (Markus 13:28)

Wanneer de voor God verdorde *“vijgenboom”*

opnieuw tot leven, tot een geestelijk ontwaken komt (volgens [Ezechiël 37:1-14](#)), zo is Jezus' wederkomst nabij, voor de deur! Laat ons dit door Jezus gegeven teken van Zijn wederkomst in acht willen nemen tot opscherping van onze persoonlijke waakzaamheid!

19 Toen de Here Jezus sprak van *“dit geslacht”* dat *“zeker niet voorbij zal gaan totdat al deze dingen gebeurd zijn”* (Markus 13:30), zo zag Hij in dit begin ook reeds het einde. Hij wist niet alleen dat Zijn kruisdood aanstaande was en dat Hij de verlossing zou brengen door de uitstorting van Zijn levensbloed; maar óók dat déze verlossing haar VOLEINDING zou vinden bij Zijn wederkomst in heerlijkheid en met grote kracht.

Aan het kruis heeft Jezus de overwinning behaald en in Zijn opstanding wordt het Koninkrijk reeds openbaar, namelijk: Zijn heerschappij en Zijn “Heer-zijn”. Maar... de VOLLE openbaring van het Koninkrijk en de vestiging daarvan op een gereinigde aarde wacht tot Zijn verschijning en openbaring als Here der heren en Koning der koningen.

Het is in dit profetisch licht dat wij “DIT ALLES” en “AL DEZE DINGEN” hebben te zien in hun betrekking op de gehele profetische rede van Jezus, en niet alleen op een deel ervan; want óók in de gelovige tijdgenoten zag Jezus reeds de Gemeente, die stand zou houden tot het einde, als het ware voor Zich, net zo goed als Hij ook de ongelovigen

reeds zag, de afvalligen, die de antichrist zouden volgen.

En zo is het dan zonder meer duidelijk dat het in eschatologisch ¹¹ verband onmogelijk is om een tijdsberekening te maken, wanneer wij Jezus' voorzeggingen met de hierboven aangehaalde woorden in dat verband stellen. Duidelijk en voor géén andere opvatting of uitlegging vatbaar zijn

20 Jezus' eigen woorden:

- *“Maar van die dag en die ure weet niemand..., dan Mijn Vader alleen.”* (Mattheüs 24:36)

Daarmee wordt radicaal alle becijfering afgewezen. Alle berekeningen die men heeft gemaakt zijn dan ook in profetisch licht van nul en generlei waarde! De slotsom van alles is en blijft: **“Zie toe, Pas op, Blijf waakzaam”!** (zie o.a. [Markus 13:23](#) + [33](#) + [37](#)). Amen.

De gelijkenis van de deurwachter is, wat wij noemen, een “parousia-gelijkenis”. Een deurwachter heeft immers de opdracht “te waken” tot zijn heer komt”. En als de Here plotseling komt, behoort Hij ALLEN wakende te vinden.

Het is een waar en toepasselijk woord dat eenmaal Beasley-Murray ¹², een schrijver en evangelist ter sprake heeft gebracht: “Tien maten slaap kwamen in de wereld; de dienstknechten namen er een negental van, de gehele rest van de wereld

¹¹ Zie noot 1.

¹² Noot A. Klein: Ik weet het niet zeker, maar vermoedelijk wordt hier [G. R. Beasley-Murray](#) (1916-2000) bedoeld.

één!” Hiermee heeft hij duidelijk de geestelijke toestand van al Gods dienstknechten willen schetsen, aan wie niet alleen macht, maar aan wie ook een werkopdracht is gegeven (zie [Markus 13:34](#)). Hij heeft ook hier de mate van geestelijke slaap aan willen tonen waardoor deze dienstknechten in de 4 genoemde verschillende, profetische ogenblikken werden overmand, te weten: “s avonds laat”, “te middernacht”, “met het hanengekraai” en “s morgens vroeg” (Markus 13:35). En dit in tegenstelling tot de waakzaamheid (of: opmerkzaamheid) van de wereldling met betrekking tot “zijn eigen belangen”.

Welke zin heeft deze “tijd van waken en wachten” voor Zijn Gemeente? Laat mij één ding vóórop stellen: door alle eeuwen heen zijn er “verantwoordelijke christenen” geweest en de Gemeente kent géén doel in zichzelf. De Gemeente kan er niet op bedacht zijn het vooral gemakkelijk (of leuk en gezellig) te hebben, of zich alleen maar bezig houden met haar eigen reputatie, haar verfraaiing, haar tijd doorbrengend met verliefd naar zichzelf te kijken, vanwege de haar toebedeelde schoonheid en toenemende kracht. Neen, **de Gemeente is er voor God, voor Zijn Woord en voor de wereld TOT GETUIGENIS.**

Wanneer de Gemeente van Jezus Christus teruggetrokken in zichzelf is en blijft, gaat haar waakzaamheid voorbij, verslapt deze en, voordat zij het beseft, verwelkt ook zichzelf en gaat tot ontbinding

over; ja, zij verdrinkt alsdan in haar eigen spiegelbeeld... De Gemeente zal moeten waken door in gebed te blijven, zij zal moeten leven in gehoorzaamheid aan God en door missionair te zijn. **Waken en bidden en werken voorkomt verslapping en geestelijke slaap!**

Vandaar deze ernstige waarschuwing, want bij alle menselijke wisselvalligheden herhaalt de geschiedenis zich.

22

Wij denken hierbij aan Gods volk, Israël, in Oudtestamentische dagen, waarin het herhaaldelijk gelonkt heeft naar de afgoden, naar de wegen van de heidenen rondom haar, om vervolgens in tweeën verdeeld ¹³ en gedeeld ten onder te gaan.

¹³ Israël werd destijds in tweeën verdeeld in: het 'huis van Juda' (het 2-stammenrijk) en het 'huis van Israël' (het 10-stammenrijk).

Extra uitleg hierover:

Er is een verschil tussen Israël en het Jodendom. Wij willen dit in het kort proberen uit te leggen. In eerste instantie bestaat het volk van Israël uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het "huis van Israël" en het "huis van Juda" (de zgn. Joden). **Het "huis van Israël"** (ook wel Efraïm-Israël genoemd) **is het 10-stammenrijk** dat in de loop van de geschiedenis, door de Assyrische ballingschap, weggevoerd werd uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij, tot op heden, in het "verborgen" wonen. Het zijn vooral de zgn. "christelijke" landen in Noordwest-Europa en de landen, waar velen uit Noordwest-Europa later naar toe zijn geëmigreerd, zoals Amerika, Canada, Zuid-Afrika en Australië. **Het "huis van**

Wie is daar, die beweert, dat de Gemeente onder het Nieuwe Verbond het er béter heeft afgebracht? Wanneer wij de tijden overzien tot op de huidige dag, is de vraag gerechtvaardigd en tegelijk informatief: “heeft ook zij niet haar roeping verdragen en de brede weg gekozen; en is ook zij niet in duizend-en-één stukken uiteengevallen als een spiegel, die van de schoorsteen is gevallen; en is ook zij niet door de mensen vertrapt als “zout dat smakeloos is geworden”?

Maar Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke genade, door welke de Heilige Geest nog altijd werkt “in het verborgen”. Waarachtige “levenstekenen” komen telkens weer op, zoals in de woestijn stroken groen de onderaardse waterlopen aangeven. Halleluja, God zij dank en ere!

Het laatste der dagen van onze wereld is als een brug, die hangt tussen twee grote pijlers, welke gevormd worden door deze “tweevoudige” komst van Christus: “Zijn 1ste Komst of verschijning èn Zijn Wederkomst” – “Zijn epifanie ¹⁴ en Zijn parou-

Juda” is het 2-stammenrijk, namelijk het volk van Juda, Benjamin en Levi, dat in de dagen van Jezus rondwandeling op aarde in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. (Het huis van) Juda, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie [Romeinen 11:25](#)).

- Zie eventueel ons GRATIS artikel [“ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëlitische identiteit van ALLE 12 stammen”](#) van A. Klein. (noot AK)

¹⁴ Het woord “[epifanie](#)” is afkomstig uit het Grieks en afgeleid van “phainein”, dat een betekenis heeft vergelijkbaar met

sia” ¹⁵. Met de wereld, bevindt de Gemeente zich samen op deze brug, maar de wereld kent deze twee pijlers niet. **Daarom is het christelijk getuigenis, zeker dat van de Gemeente, noodzakelijk!** En om dit getuigenis te kunnen (door)geven, is biddende waakzaamheid geboden; ook al, omdat in deze profetische rede van Jezus duidelijk wordt gezegd:

- 24 • *“Maar van die dag en die ure weet niemand..., dan Mijn Vader alleen.”* (Mattheüs 24:36)

Terwijl in Mattheüs 25:13 ook nog staat:

- *“WEES DAN WAAKZAAM, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen (weder) komen zal.”*

In deze tijd van waken is dus ook die van werken begrepen! De Here Jezus, Die bij Zijn hemelvaart “buiten ‘s lands” ging, vertrouwde Zijn werk toe aan Zijn dienstknechten (zie [Markus 13:34](#)).

Geliefden, er IS een “adventstijd” (= een tijd van voorbereiding en wakend wachten) tussen hemelvaart en wederkomst. In die tijd heeft de Gemeen-

“tonen” of “aan het licht brengen”.

Het (vooral katholieke) feest van Epifanie of Openbaring des Heren herdenkt drie belangrijke momenten uit het leven van Jezus:

1. dat Hij als kind aanbeden werd door wijzen uit het Oosten;
2. dat God Hem bij zijn doopsel in de Jordaan zijn Zoon noemde;
3. dat Hij als gast op een bruiloft water in wijn veranderde.
(noot AK)

¹⁵ Zie noot 5.

te van Jezus Christus haar opdracht uit te voeren:
WERKEND en WAAKZAAM te BLIJVEN!

- “En wat Ik tegen u zeg, zeg Ik tegen allen: **Wees waakzaam!**” (Markus 13:37)
- “En hij riep zijn 10 dienaren, gaf hun 10 ponden (beeld van “gaven” om mee te arbeiden in Zijn wijngaard) en zei tegen hen: **Doe daarmee zaken** (= werk met die van Mij ontvangen gaven) **totdat ik terugkom.**” (Lukas 19:13)

25

Geprezen zij de Naam des Heren!

[CJH Theys](#)

Enigszins bewerkt door A. Klein

Einde van deel 9 = hoofdstuk 12